

Briļļu Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUZU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 45 (2683)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 14. aprīlī

Maksā
2 kap.

Komunistisku attieksmi pret darbu un sabiedrību

«Dzīvot un strādāt komunistiski!» — šis lozungs, kura īstenošana tagad kļuvusi par visas padomju tautas reālu uzdevumu, saliedējis kopējā darbā par komunistiskās sabiedrības uzcelšanu ne tikai atsevišķas brigādes, bet gan veselus uzņēmumus un iestāžu kolektīvus. Šī kustība jau laidusi dziļas saknes mūsu tautas dzīvē. Tā plašus apmērus guvusi arī Krustpils un Jēkabpils rajonu uzņēmumos, kolhozos un padomju saimniecībās.

Komunistiskā darba trieciennieka vai kolektīva godpilno nosaukumu var izcīnīt tikai tie, kuri par savu pienākumu uzskata ne tikai pašiem labi strādāt, bet raudzīties arī kā savu darbu veicēdru, kurš strādā līdzās, palīdzēt viņam apgūt progresīvākās un ražīgākās darba metodes un paņēmienus, būt par piemēru dzīvē un darbā. Jo spilgti šāds piemērs redzams Krustpils ķieģeļu fabrikā. Šis uzņēmums kādreiz bija viens no tiem, kas regulāri netika galā ar plāna izpildi, parasta parādība tur bija disciplīnas pārkāpumi. Tagad šajā kolektīvā septiņas brigādes cīnās par godpilno komunistiskā darba kolektīva nosaukumu. Te liels nopelns ir uzņēmuma partijas pirmorganizācijai, no kuras 13 ražošanā strādājošiem biedriem 12 paši iesaistījušies varenajā kustībā. Katra brigāde izstrādājusi savas konkrētas saistības, kurās atspoguļoti uzdevumi, kas veicami ikvienam brigādes loceklim. Ļaudis tās arī īsteno.

Ne mazums gan Krustpils, gan Jēkabpils rajonā ir tādu kolektīvu, kuri jau izcīnījuši godpilno nosaukumu. Te jāmin Krustpils cukurfabrikas otrā maiņa, bb. Feldmaņa un Lapinska vadītās brigādes, Krustpils sakaru kantora Pļaviņu, Kūku un Atašienes nodaļas, 3 brigādes Jēkabpils mežrūpniecības saimniecībā un vēl daudzas citas. Šodien kopā ar mums dzīvo un strādā ļaudis, kuri ir mūsu dižās nākotnes — komunisma rītdienas cienīgi. Viņi ir istie nākotnes izlūki, mūsu priekšpulks, pēc kuriem jālidzinās pārējiem.

Taču jaunais nekad nav ienācis dzīvē bez cīņas, bez augšanas grūtībām. Un tādēļ mūsu pienākums ir palīdzēt veidoties ļaužu apziņā jaunai attieksmei pret darbu, sabiedrību, sadzīvi. Pareizi rīkojušās te minēto uzņēmumu partijas pirmorganizācijas, kuras diendienā vada cīņu par komunistiskā darba kolektīva nosaukumu. Tiesa, šis darbs prasa no partijas pirmorganizācijām sevišķu iejūtību un individuālu pieeju katram cilvēkam, toties sola labākus panākumus. Taču katrs cilvēks, kas iemācījies strādāt un dzīvot komunistiski, ir vislabākā liecība sekmīgam audzināšanas darbam.

Par nožēlošanu, mūsu rajonos vēl var atrast piemērus, kas runā par to, ka atsevišķos darba kolektīvos joprojām vēl vājās audzināšanas darbs. Krustpils rajona Odzienas kolhoza mehanizatoru brigādē, kuru vada b. Dmitričenko, sekmīgi cīnās par savu komunistisko saistību izpildi. Viņi ne tikai teicami sagatavojušies pavasara lauku darbiem, bet prasa no saviem biedriem, lai ikviens no viņiem arī sadzīvē būtu par paraugu pārējiem kolhozniekiem. Turpretī tā paša rajona kolhoza «Sarkanā zvaigzne» lopkopējām, kuras strādā «Nadziņu» fermā, gan pietika apņemšanās uzsākt cīņu par komunistisku attieksmju veidošanu, taču pietrūka gribas paveikt nodomāto līdz galam. Nopietnu pārmetumu pelna šī kolhoza partijas pirmorganizācija, kuras atbalsta un palīdzības pietrūka lopkopējām. Tas pats ar lielu rūgtumu sakāms par Jēkabpils rajona kolhoza «Nākotne» Tomku fermas meitenēm. Par viņām un viņu apņemšanos jau ne mazums rakstīts gan mūsu, gan republikāniskajos laikrakstos. Tas bija kādreiz. Bet tagad? Meitenēm dūšas netrūkst tāpat kā agrāk, taču talkā, kaut gan bija solīts, viņām nenāca ne kolhoza valde, ne partijas pirmorganizācija. Tādēļ arī palicis pusceļā labais nodoms, zudusi vērtīgā ierosme.

Šodien, kad Komunistiskā partija svinīgi paziņojusi visai pasaulei, ka mūsu paaudze dzīvos komunismā, katra padomju cilvēka pienākums ir veidot savā apziņā komunistisku attieksmi pret darbu un sabiedrību. Nākotnes izlūku pulkam jāklūst lielākam ar katru dienu, un te nedrīkst pieļaut ne mazāko formālismu. Godpilnais nosaukums piešķirams tikai tiem ļaudim, kuriem darbs tiešām kļuvis par pirmo nepieciešamību, kuri sadzīvē vadās no komunistiskās morāles principiem. Tādēļ, vadot un kontrolējot komunistiskā darba kolektīva veidošanos, jāiet tālāk par uzņēmuma vārtiem, cilvēku vajag vispusīgi iepazīt dzīvē un darbā.

Audzēsīm agrās kukurūzas šķirnes

Šogad saņemām agro kukurūzas starpšķirņu hibrīdus «Bukovina-1» un «Bukovina-3», kā arī daļu vēlās šķirnes «Vir-25» sēklu. Agro kukurūzas šķirņu audzēšana mums dos iespēju iegūt vāļites, kurās ir vairāk barības vielu un olbaltuma.

Palielināsim arī cukurbiešu sējplatības tieši lopbarībai, tās aizņems 80 hektārus. Domājam iegādāties šogad cukurbiešu viendīgtu sēklas, jo tā ievērojami atvieglosies cukurbiešu apstrādāšana.

Pavairojam arī pupas lopbarībai. Ja pērn audzējām tikai 1,8 hektārus, tad šogad šī olbaltuma bagātā kultūra aizņems 30 hektārus. Esam iegādājušies arī 12 t zirņu. Sēkla ir sagādāta. Tagad tikai jānobeidz pēdējie sagatavošanās darbi, lai pavasara sējū veiktu augstā agrotehniskā līmenī.

A. Abola,
Jēkabpils rajona kolhoza «Draudzība» sēklkopības agronome

40 hektāru dienā

Jēkabpils rajona lauksaimniecības arteļa «Vienība» ļaudis jau izgājuši veikt pirmos pavasara lauku darbus.

Trešdien R. Breimanes vadītajā pirmajā brigādē virsmēsloja ganības. To veica M. Ļovāne, V. Vicupa, Irēna un Jānis Zurovi un citi. Caklākie minerālmēsli pieveidēji ir I. Pabērze, A. Viksna un U. Dāboliņš. Pirmajā dienā šajā brigādē vien superfosfāta un kālija

maisījumu deva ap 20 ha ganību.

Otrajā brigādē virsmēsloja apmēram tikpat liela ganību platība. Arī pārējo brigāžu ļaudis sāk kultivēto ganību uzlabošanu. Jau virsmēslojumu saņēmuši ap 200 ha liela ganību un zālāju platība.

P. Svoks,
Jēkabpils rajona tautas universitātes žurnālistikas fakultātes klausītājs

Labā sēkla—bagāta raža

Šogad Jēkabpils rajona saimniecības iegādājas krietni vien vairāk lopbarības kultūru, kā arī graudaugu šķirnes sēklu. No 210 tonnām iedalītās kukurūzas sēklas jau gandrīz visas saimniecības ir iegādājušās. Tā kolhozs «Draudzība» nopircis 18 t kukurūzas, «Vārpa» — 9 t, Zāses padomju saimniecība — 15 t. Tomēr vēl ir tādas saimniecības kā Viesīte, «Padomju Dzintars», Sudrabkalns, «Ozols» un Ļeņina kolhozs, kuri nav izņēmuši Daudzevas labības pieņemšanas punktā visu viņiem iedalīto sēklu. Agro kukurūzas starpšķirņu hibrīdus «Bukovina-1» un «Bukovina-3» šogad kolhozi saņēma 190 t un vē-

lo šķirni «Vir-25» — tikai 20 t.

Zirņu sēklas bija iedalītas 127 t, pie kam «Romanova» — 77 šķirnes bija 95 t, «Ulādova» — 36 t. Gandrīz visu sēklas daudzumu jau saimniecības saņēmušas. Tā kolhozs «Dignāja» — 6 t, Viesīte — 8 t, «Draudzība» — 7 t, Zāses padomju saimniecība — 38 t.

Šā gada sējai rajonam bija iedalītas arī 10 t elites Stendes mazās agrās auzas, elites Priekuļu vasaras kvieši 5 t, Umanas 20/21 šķirnes mieži 200 t. Lielāko daļu sēklas kolhozi jau iegādājušies.

A. Ezermanis,
Daudzevas labības pieņemšanas punkta direktora vietnieks

Būs stabila lopbarības bāze

Krustpils rajona kolhoza «Ļeņina karogs» šī gada ražošanas plānā vairāki ieraksti iepriecinoši vēsta par lopbarības kultūru sējumu platību ievērojamu augšanu.

150 hektāru platībā šogad kolhoza sēs kukurūzu, 100 ha platībā cukurbietes, no tām pusi — lopbarībai, 23 ha zirņus, 100 ha zirņu mistru, 165 ha vīķu mistru, 20 ha platībā audzēs kaceņkāpostus.

Šogad ielānotās lopbarības sējumu kultūras nodrošinās iespēju kolhoza saražot paredzētās 210 tonnas gaļas, 1430 tonnas pie-

na un citus lopkopības produktus.

Lai graudaugi, kā arī lopbarības kultūras dotu plānoto ražu, augsne labi jāmēslo. Jau līdz 1. aprīlim uz tūriem kolhoza izvestas 3670 tonnas kūtsmēsli, 2150 tonnas kūdras mēslojuma, 2457 tonnas kaļķu un 185 tonnas vircas.

Lauku mēslošana turpinās. Un nebūs ilgi jāgaida, kad pavasara saulē un vējos apzuvušajos tūrumos sāksies zemes sastrādāšana sējai.

K. Atvars

Krustpili

Moderna tehnika kolhozu laukiem

Plašā strauvē uz kolhoziem un padomju saimniecībām plūst jauna tehnika — traktori, kombaini, automašīnas, piekabes inventārs. No Harkovas, Minskas, Rostovas pie Donas, Gomeļas, Rīgas, Liepājas un citām traktoru un lauksaimniecības mašīnu rūpnīcām pienāk viens sūtījums pēc otra. Pavisam jauna modeļa traktoru — «Belarusj» — MTZ-50 iegādājies Zalvītes kolhozs. Jaunajam traktoram ievērojami palielināta dzinēja jauda, tam ir 16 ātrumi, kuru diapazons ir no 0,6 līdz 30 km stundā. Šogad Minskas traktoru ražotāji rajona saimniecībām atsūtīs arī sešus palielinātas jaudas traktorus «Belarusj» — T-40. Pirmo ātrgaitas kāpurķēžu traktoru T-75 saņēmis kolhozs «Draudzība». Pienāk arī mazjaudas riteņtraktori rušināmo kultūru kopējiem.

Martā liels pašgājēju kombainu SK-4 sūtījums pienāca no kombainu rūpnīcas «Rostselmaš». Tajā bija 14 mašīnas. Jaunie kombaini sevišķi piemēroti darbam mūsu apstākļos. Tiem sašaurināts hēdera un palielināts kuļmašīnas darba platums. Tos nopirkuši Sērenes, Daugavas, Staburaga, Viesītes kolhozi un citas saimniecības.

Gomeļas mašīnu rūpnīcas izlaistas skābbarības kombainus šogad saņēmuši kolhozs «Rekords» un Ļeņina. 1962. gadā rūpnīca piegādās vēl septiņus šīs markas kombainus.

Cukurbiešu audzētājus iepriecinās vēsts, ka šogad Rīgas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas kolektīvs apņēmis dot ievērojamu ieguldījumu ražas novākšanas mehanizācijā. Rūpnīca šogad izlaidīs vairākus simtus cukurbiešu kombainu SKZ-1. Tos uz pieprasījumiem varēs saņemt kolhozi.

Liels palīgs lauku darbaļaudim ir mehāniskie iekrāvēji. Rīgā ražotos greifera tipa iekrāvējus PS-0,4, kas paredzēti pašgājējam šasijam, šogad jau saņēmuši kolhozi «Draudzība», «Nākotnes kalējs», «Arājs», «Daugava», «Dignāja», bet Liepājas rūpnīcas iekrāvējus RK-0,6 — kolhozi «Uzvara» un «Vienība».

Pirmajā ceturksnī vien rajona kolhozu autoparks papildinājies par 12 jaunām kravas automašīnām GAZ-51, ko atsūtījuši Gorkijas automobiļu ražotāji. Līdz gada beigām gorkijieši atsūtīs gandrīz vēl tikpat daudz transporta līdzekļu.

Dažāda tipa sējmašīnas, kultivatorus, arklus, lauksaimniecības mašīnas un to rezerves daļas mūsu rajona saimniecības saņem no daudzām rūpnīcām. 1962. gada pirmajā ceturksnī rajona kolhozi jaunās tehnikas iegādei izlietojuši vairāk nekā 228.000 rubļus.

O. Neifelds,
Lauktechnikas apvienības Jēkabpils rajona nodaļas komercitirdzniecības kantora galvenais inženieris — precīnīns

Gatavo molibdena mēslojumu

Rīgas elektrosplūdzu rūpnīca nosūtījusi republikas kolhoziem un padomju saimniecībām vairāk nekā 40 tonnu ļoti efektīvu minerālmēslojumu rušināmkultūrām. Šos vērtīgos mēslošanas līdzekļus pēc rūpnīcas inženieres F. Logunovas izstrādātās metodes izgatavo no ražošanas atkritumiem. Pētījumi, ko veikuši Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Bioloģijas institūta zinātnieki, rāda, ka laukos, kur iestrādāts jaunais mikromēslojums, pākšaugu raža palielinājusies par 40 procentiem, Pārstrādājot ražošanas atkritumus, elektrosplūdzu rūpnīca var dot katru gadu desmitiem tonnu vērtīga slāpekļa un molibdena mēslojuma.

Attēlā: aparatstrādniece L. Pušnure sagatavo slāpekļa un molibdena mēslojumu nosūtīšanai republikas kolhoziem un padomju saimniecībām.

L. Pantusa (LTA) foto

STRĀDĀSĪM UN DZĪVOSĪM KOMUNISTISKI

Kāda kolektīva izaugsme

Pagājušajā gadā, gatavojoties lielajam notikumam — PSKP XXII kongresam — daudzi Krustpils rajona laukopji, lopkopji un mehānizatori stājās nākotnes izlūku rindās, soloties dzīvot un strādāt komunistiski.

Sad un tad arī kolhoza «Leņina karogs» Spuņģu fermas slaucējas sarunās izmeta pa vārdam par šo lielisko iniciatīvu. Bet vispirms vajadzēja novērst dažus būtiskus trūkumus. Piemēram, vasaras periodā kādu laiku diezka neveicās ar piena izslaukumu mēnešu plāna izpildi. Ganības bija gan plašas, bet mazražīgas, nogatavinātas. Arī govju piebarošanai ar zaļbarību normas bija diezgan skapas. Kad izanalizēja apstākļus, noskaidrojās, ka vaina meklējama arī citur. Kāpēc, piemēram, tāda starpība ganu Dz. Strēlnieces un L. Zālītes darbā? Slaucējas noorganizēja kontroli un jau pirmajā nedēļā noskaidroja, ka L. Zālītes ganīšanas laikā lopi bieži uzturējās vienviet, gulēja, tāpēc nepaēda, kā vajadzīgs.

Pie Spuņģu fermas lopkopēm bieži ieradās partijas rajona komitejas instruktore b. Sile, kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Prokopoviča, par viņu darbu interesējās komjauniešu sekretāre M. Kalniņa, zootehniķe M. Gludīte. Drīz vien kā jaunās slaucējas C. Krivošonoka, R. Janberga, M. Marceviča, tā vecākās lopkopes nolēma cīnīties par komunistiskā darba fermas nosaukuma iegūšanu. Protams, visas bija vienis prātis, ka jāizpilda savas saistības, jāpiedalās sabiedriskajā dzīvē, jāceļ savs zināšanu līmenis. Un šis lēmums kļuva par stūrakmeni turpmākajam darbam.

Pietiek minēt faktu, ka visas 7 lopkopes izpildīja pērnā gada saistības, bet Vilma Janberga izvirzījās labāko skaitā kolhozā. Viņa vidēji no vienas govs vien vīrs plāna izslauca vairāk nekā 500 kg piena.

Tagad Spuņģu fermā ir notikušas lielas pārmaiņas. Proti, govis slauc ar elektriskajiem slaukšanas aparātiem. Tiesa, no 7 slaucējām palikušas četras, jo jaunais pasākums devis iespēju daļu cilvēku pārvietot uz citiem ražošanas iecirkņiem. «Brīnišķīgs kolektīvs», saka V. Janberga par fermas saimniecību.

— Mēs tagad pienu lejam visas vienā kannā, — mazgājot traukus, saka komjauniete Ceslava Krivošonoka. Un mūsu saruna novirzās uz kādu lopkopju sanākumi. Kolhoza agronomi A. Avotiņš toreiz runāja par to, ka derētu vairāku fermu lopkopēm savā darbā padomāt par jaunām komunistiskām attieksmēm. Ne viena vien skeptiski nosminēja un nočukstēja, ka neiešot cita vietā strādāt. Bet Spuņģu fermas lopkopes bija ar mieru liet izslaukto pienu vienkopus un līdz ar to vienādi dalīt apmaksu par paveikto. Un tā — viņas strādā pa jaunam. Panākumi nav silkti. Tas vēl vairāk saliedējis nelielo kolektīvu. V. Janberga piedalās kori, arī pārējās veic sabiedriskus pienākumus, rūpējās par savu zināšanu papildināšanu.

Protams, Spuņģi nevar palikt par vientuļi bāku saimniecībā. Šis paraugs gaida sekotājus arī citos rajona kolhozos.

P. Mauriņš,
LĻKJS Krustpils rajona
komitejas instruktors

Iznācis mutvārdu žurnāla kārtējais numurs

Līvānu pilsētas iedzīvotāji ar nepacietību gaida kārtējo mutvārdu žurnāla numuru iznākšanu, ko organizē kultūras nams. Tāpēc 7. aprīļa vakarā skatītāju zālē bija daudz interesentu. Žurnāla pirmā lappuse stāstīja par starptautiskajiem notikumiem. 18 valstu atbrūšanās konference Ženēvā, alžīriešu tautas lielā uzvara pār kolonialismu un citi jautājumi interesē visus darbaļaudis. Ar lielu uzmanību visi noklausījās b. Bobova stāstījumu par pēdējo dienu notikumiem pasaulē.

Komunisma cēlāju morāles kodekss kļu-

vis par padomju cilvēku darbības un rīcības augstāko principu. Tam bija veltīta otra lappuse. Apmeklētāji uzmanīgi sekoja b. Mačāna stāstījumam un paskaidrojumiem par pašiem cildenākajiem cilvēku sabiedrības morāles principiem.

Visiem pazīstams lielā krievu rakstnieka A. Cehova izteiciens par to, ka cilvēkā visam jābūt skaistam, tanī skaitā arī apģērbam. Padomju cilvēki mīl skaisti un gaumīgi ģērbties. Lūk, kāpēc ar neatlabstošu interesi līvānieši sekoja mutvārdu žurnāla trešajai lappusei, kas veltīta gaumīgam ap-

Leņina dienas sagaidot

Krustpils rajona Jaunkalsnavas astoņgadīgajā skolā pionieri un oktobrēni gatavojas svinīgi atzīmēt proletariāta vadoņa un bērnu drauga Vladimira Iljiča Leņina dzimšanas dienu.

Gandrīz ik dienas pēc stundām kopā sanāk skolēni uz mēģinājumiem. Montāžai par Leņinu jāskan labi, tāpēc 8. klases audzinātāja b. Krūze netaupa pūli, lai 21. aprīlī rīkotajā vakarā viss izdotos lieliski. Citi mācās deklamācijas, dziesmas.

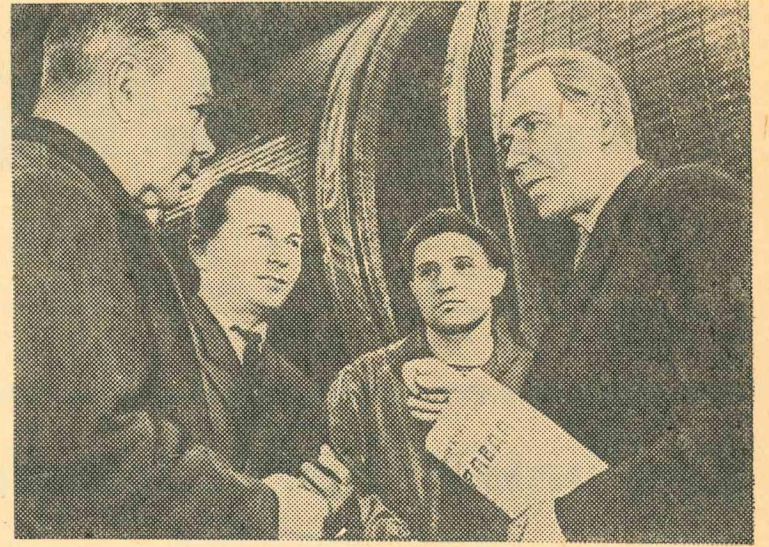
Ceturtais klases pionieru pulciņš jau savācis un apkopojis materiālus albumam par Vladimiru Iljiču. Sevišķi čaki šajā darbā piedalījās pionieri R. Krūze, O. Smits, A. Salīna, P. Smirnovs, Dz. Seikstule, J. Krjučko. Viņi attiecīgus fotozņēmumus un aprakstus apkopojusi arī krievu valodā.

Skolas komjaunieši un pionieri drīz izlaidīs sienas avīzes speciālnumuru veltītu šim notikumam.

Tuvākajās dienās skolā paredzēta arī tikšanās ar Madonas vidusskolas pionieri V. Ozoliņu, kas bija PSKP XXII kongresa delegātu apsvēcēju vidū. Šai sanākšanai gatavojas arī 5. klases pionieris I. Langenfelds, kas stāstīs par to, kāds būs Kalsnavas ciems nākotnē.

R. Birze

„PRAVDAI“ — piecdesmit gadu

Leņingrada. Attēlā (no kreisās uz labo): rūpnīcas «Eļektrosila» ceha Nr. 1 tinumu iecirkņa meistars korespondents Grigorij Kuličevs, rūpnīcas «Eļektrosila» avīzes redaktors Leonīds Molotkovs, korespondents Anatolijs Solovjovs un vecākais «Pravdas» aktivists pensionārs Aleksandrs Kļevjados.

TASS fotohronika

Parunāsim par audzināšanas jautājumiem

Veidosim bērnos pareizu pasaules uzskatu

Ar prieku mūsu kolektīvs lasa starprajonu laikrakstā ievietotos materiālus par sasniegumiem komunistiskajā audzināšanā mācību gada 3. ceturksnī. Taču ir atsevišķi audzināšanas jautājumi, kuras skola viena nevarēs veikt bez visas sabiedrības līdzdalības. Viens šāds jautājums ir pareizā pasaules uzskata iedzīvināšana. Tiesa, daudz šinī virzienā dara skolas. Ne vien skolotāji mobilizējušies kā karojošie ateisti, bet arī šo mācību gadu skolās nodibinājušies arī skolēnu karojošo ateistu pulciņi, kas aktīvi iekļāvušies šai darbā. Priecājamies par viņu sekmīgo darbu Neretas vidusskolā, Birzu internātskolā, Daudzses astoņgadīgajā skolā un citās, kur šis darbs jau izvērsis.

Viņu pieredze lai mobilizē visu pārējo skolu kolektīvus, kā arī kolhozu un ciemu karojošo ateistu pulciņus aktivizēt darbu, jo jādara šinī virzienā vēl ļoti daudz. Neskatoties uz to, ka aizvadītajā gadā Jēkabpils rajonā visos ciemos pilnībā notika dažādoti jauno tradīciju pasākumi, blakus tiem klusībā savu darbu veikuši arī melnsvārcu kalpi, lai savā ietekmē paturētu tos

nedaudz, kas tiem vēl atlikuši. Pavisā šim jautājumam pieejot, liekas, ka šādu pilsoņu nav daudz. Citāda aina atklājas, ja ledzīnāmes lietas būtībā. Tā, piemēram, mēs, Sēpils astoņgadīgās skolas skolotāju kolektīvs, nezinājām, cik ticīgo dzīvo skolas mikrorajonā, pirms mūsu skolēni, karojošo ateistu pulciņa biedri, tos nebija uzziņājuši.

Lai sekmīgi veiktu antirelīģisko propagandu, mūsu skolas klasu audzinātāji pēdējā mācību ceturksnī šai virzienā pastiprinās savu darbu, veicot dažādus pasākumus. Maija mēnesī rīkosim ārpuskolas vienu lielāku sabiedrisko vakaru ar antirelīģisku tematiku, kurā plaši iesaistīsīm savus skolēnus koncerta programmas sagatavošanā. Visus šos pasākumus veiks kopā ar skolēnu karojošo ateistu pulciņu.

Nemot vērā, ka šādi pulciņi nodibinājušies vidusskolās un astoņgadīgās skolās, kā arī ciemos, kolhozos, būtu nepieciešami šo darbu vairāk aktivizēt arī ciemu un kolhozu karojošo ateistu pulciņiem.

L. Smalce

Par varoņiem, kuri dzīvo mums līdzās

...Nav kam tiltus un asfaltus prasīt

Ceļā uz Plaviņu HES ciematu mums iznāca zīmīga saruna ar kādu elegantu ģerbušos jaunekli. Rūpīgi izgludināms sniegbaltā virskrekla piedurknes un sakārtojot melno kaklasaiti «taurenīti», viņš domīgi nolieca: «Mā... arī man pēc dienesta armijā ieteica doties turp, bet es nevēlējos, labāk Rīgā paliku. Zināt, apstākļi, it sevišķi jaunatnei...» viņš nenobeidza frāzi.

Jā, protams, tie, kas devās un turpina doties darbā uz šo celtniecības vietu, nedomā uzreiz saņemt gatavas pils, bulvārus un sodošām līpām. Bet tie jau top. Pēteru Stučkas ciematā izaugušas daudzas piecstāvu dzīvojamās ēkas, ir pirts, bērnu dārzs, veikali. Pie vairāku ēku sastatnēm lepnī galvu izslējuši tērauda celtni.

Rudenī būs sava skola, slimnīca. «Pie mums mājas aug kā sēnes pēc lietuses», saka pirmo ielu iedzīvotāji. Un viņiem ir taisnība. Par to priecājas arī šis HES soferis Nikolajs Lisenko. Tomēr viņa prieks nedaudz savādāks nekā viena otra cita. Par mūsu šodien, laimīgo dzīvi un plauksmi viņš atdevis daudz.

Tas sākās laimam ar aizraujošām nodarbībām Harkovas aeroklubā, kuras līdztekus mācībām 9. klasē apmeklēja sešpadsmitgadīgais Kola. Māte, kā jau visas mātes, bai-

lojās, ka tik dēla aizraušanās nobriest stingrā lēmumā kļūt par gaisa braucēju. Un, tiešām, bazām bija pamats. Kola ar izcilību beidza aerokluba un vairs nepameta savu sapni par aviāciju.

Pēdējais pirmskara rudens, mācības kara lidotāju skolā. Šeit Nikolajs iepazīna cieta armijas režīmu, mēnešiem ilgi neredzēja dzimtas mājas... Bet tagad viņš saka, ka tie esot bijuši neaizmirstami, visla-

bākie gadi viņa dzīvē. Laikam tieši aviācijas skolā toreiz instruktora — vēlāk trīskārtējā Padomju Savienības Varoņa Ivana Kožeduba — vadībā viņš sāka audzināt sevi tādas rakstura īpašības, bez kurām īsts lidotājs nevar iztikt. Vislielākais sods pasaulē likās tas, ja kāda iemesla pēc neļāva pacelties zilajās debesis.

Tik skaidri kā šodien Nikolajs atceras mācību trauksmi, kuras sākumā vēl kursanti nezināja, ka sācies smags pārbaudījumu laiks. Dzīvodami pirmo kara ziemu teltīs, ik dienas apgūstot pilotāžu un tehniskās zināšanas, gan skolas evakuācijas laikā uz Vidusāziju — visur dzīve ievilkā pa skarbam vaibstam. Kailās smiltis cēla aerodromu, mācījās uz jauna tipa lidmašīnām «jakiem».

— Pirmā gaisa kauja man iemācīja visu, — atceras N. Lisenko. — Kā mēssērsmits nokļuva «astē», nezinu. It kā visa dzīve pēkšņi nostājis acu priekšā un milzīga bija griba dzīvot. Parāvu vadības stūri, piedevu gāzi... un brīnumainā kārtā izlocijos. Atgriezies sāku dzīties pakal ienaidsniem un pazaudēju savu grupu. Mani gandrīz skaitīja par kritušo... Kaujā redzēt ne tikai sevi un ienaidsni, bet arī biedrus — tas ir kā likums iznīcinātājiem, — stāsta bijušais frontinieks.

... Istas uguns kristības pie Veļi-

kije Lukiem, Idrīcas. Pirmie kaujas nopelni — Lielā Tēvijas kara I pakāpes, Sarkanās Zvaigznes ordeņi. Cetri līdz pieci izlidojumi dienā, rūgts kamols sirdī, redzot, ka biedra gulta tev turpat blakus palikusi tukša... Viss tas pārdzīvots.

Ceturajā Sarkanārogotā aviācijas iznīcinātāju pulka eskadrijas komandieris, Padomju Savienības Varonis — Rjazanovs N. Lisenko kaujas raksturojumā vēl 1944. gadā atzīmēja: «...Parāda meistariņu kaujā, labu pilotāžas tehniku, ir augošs lidotājs iznīcinātājs. Disciplinēts, paaugstināta zināšanas, ir autoritāte biedru vidū.»

Netālu no Novosokolņikiem par parādīto varoņību un māku kaujās divīzijas komandieris apakšpulkvedis Zaicevs viņam uzdāvināja lidmašīnu Nr. 67, ar ko Lisenko veica 120 kaujas izlidojumus. Beidzot «vecīti» norakstīja kā nolietojušos un pensijai cienīgu. Drīz vien N. Lisenko kļuva par vecāko lidotāju, eskadrijas komandiera vietnieku.

Reiz viņš ar savu pārinieku devās «medībās» kaut kur Idrīcas tuvumā. Izpildījuši uzdevumu, viņi jau atgriezās mājās, kad pēkšņi aplenca 4 fokevulli. Biedrs izrādījās glēvulis un aizmuka, pamezdam Nikolaju vienu ienaidsniņu vidū. Bet pēdējais nezaudēja galvu un, cīnīdamies ar kāskrusta lidmašīnām, centās virzīties uz sava aerodroma pusi. Vienu izdevās notriekt. Citi metās bēgt. «Kā tu, Kola, kāvies ar viņiem, tas tik bija skats!» vēlāk savilņoti teica draugi, apskaujot biedru. Viņi bija no

zemes redzējuši pēdējos ciņas momentus.

Un vēl viena epizode. Kopā ar Borisu Teļeginu viņi devās izlūkošanā jau vīrs Latvijas teritorijas. Kādā stacijā — austrumos no Rēzeknes — redz: stāv divi ešeloni. Nikolajs dod garu ložmetēju kārtu gareniski visam sastāvam. Uzreiz dūmu mutuli. Viņš tikko spēj nokomandēt savu pārinieku: «Boris, fotogrāfe...» Tas izpilda rīkojumu, un abi lido prom. Atskan sprādzieni, gaisā lido vagoni ar municiju. Tā rezultātā blakus ešelona iet bojā arī simtiem fašistu. Pēc šī veiksmīgā lidojuma Nikolaju Lisenko apbalvoja ar Sarkanā Karoga ordeņi, bet Teļegins saņēma Sarkanā zvaigzni. Frontes avīzēs tūkstošiem kaujinieku lasīja par lidotāju iznīcinātāju veiksmīgo kaujas operāciju. VĻKJS CK apbalvoja viņu ar Goda rakstu.

Dzimtenē Harkovā vēl tagad māte glabā jau nodzeltējušus frontes avīzes numurus ar aprakstiem un fotoattēliem par dēla veiksmīgajām gaisa kaujām. Jā, atmiņas, to ir tik daudz un dažādas...

Bet gaisa kaujas pie Skrīveriem, tepat gandrīz, kur pēc 16 gadiem šis pats lidotājs cel lielisku spēkstaciju? Krustpili, Aivieksti, Plaviņas līdz Lubānu klāniem viņš pazīst tik labi, it kā būtu tur audzis. Fotogrāfēs un izpētīs līdz pēdējām toreiz — kara pēdējiem gados. Pie Ērgļiem, kur risinājās diezgan sīvas kaujas, viņš uz visiem laikiem aplūsināja vēl vienu kāskrusta nesēju. Un kur vēl veiksmīgās operācijas vīrs Rīgas, Tukuma, Jelgavas, kuras vadija talantīgais

Kā radās zaudējumi lopkopībā

Uzsākot jaunu darba dienu, kritiski jāatskatās uz iepriekšējo, sīki jāizanalizē visas pieļautās kļūdas, lai turpmākā darbā tās vairs neatkārtotos. Neretas padomju saimniecība pagājušo gadu noslēdza ar 104.748 rubļu zaudējumu, kas lielākoties radās no nepietiekami izstrādātām turpmāk. Zaudējumu galvenokārt deva lopkopība. Tā cūkkopībā deva zaudējumu 61,9 tūkstoši rubļu, jo saimniecība nesagatavoja pietiekami daudzūdeni, sulīgu barību. Graudaugu ražas bija ļoti zemas. Spēkbarību iepirka, bet to piesūtiņa neregulāri un nepietiekami, kādēļ dzīvsvāra pieaugums barības liēm bija ļoti zems. Vidēji dienā tas pagājušā gadā sasniedza tikai 181 g. Tāpat slikti ietekmēja sivēnu audzēšanu, kā arī nobarošanu nepiemērotās telpas. Saimniecības pastāvēšanas laikā nav uzcelta neviena cūku novietne. Pārī par 1800 cūku izvietotas pielāgotās bijušo saimniecību kūti, salmu būdas. Kolhoza laikā celtā «Silavēveru» kūti ir mūra, zemā vietā celta, ļoti mitra vaislinieču turēšanai. Tāpat nepiemērota ir otra novietne «Mūriņi». Sivēnu tūlīn pēc atšķiršanas vajadzēja izvietot ārā salmu būdās. Mūsu saimniecība atrodas purvainā vietā. Tā kā meliorācija līdz šim aptvērusi maz platību, cūku turēšana salmu būdās ļoti apgrūtinoša kā rudenī, tā pavasarī. Sivēnu organismi pēc atšķiršanas ļoti jutīgi, kāpēc, izvietoti salmu būdās, tie visi pārslimo ar hronhopneumoniju. Tas, protams, slikti iespaido arī to tālāko nobarošanu.

Saimniecībai lielus zaudējumus nes arī liellopu tuberkuloze, jo bieži gadās izbrāķēt daudzās labas govīs, lai panāktu tuberkulozes likvidēšanu saimniecībā. Regulāri veicam tuberkulinizāciju. Izdalītās slimās govīs likvidējam, aizdōmīgās, kādu pašlaik ir 20, izvietojam vienkopus novietnēs. Domājams, ka nākamā gadā izdosies pilnīgi likvidēt tuberkulozi. Lielu postu govju ganāmpulkā nodara arī **leikozē**.

Kopējos zaudējumus no **lopkopības** palielina arī zemais mehanizācijas līmenis saimniecībā. Ūdeni daudzās fermās nākas pievest ar zirgiem, kas, protams, ļoti sadārdzina pašizmaksu ražotajai produkcijai — pienam un gaļai.

Sinī gadā, lai samazinātu mājdzīvnieku krišanu, pazeminātu ražotās produkcijas pašizmaksu, veicam kapitālo celtniecību. Tā šī gada marta mēnesī ekspluatācijā nodeva liellopu novietni «Silamīķeļi», kurā novietoja 100 govīs. Novietnē

iekārtota kompleksā mehanizācija. Visu šo govju grupu apkopj tikai divas slaucējas — Lidija Zemīte un Dzidra Osīte. Aprīļa mēnesī ekspluatācijā nodeva vaislinieču novietni 50 cūkām, bet līdz gada beigām uzcels vēl vienu šādu novietni sivēnmātēm. Nākošā gadā paredzēts uzbūvēt vienu liellopu kūti 150 govīm un vienu cūku kūti 200 vienreizējām sivēnmātēm. Uzcelot šīs jaunās novietnes, daļa veco, nepiemēroto tiks atbrīvotas. Līdz ar to ražotai produkcijai vajadzēs patērēt mazāk darbspēka, atviegloties lopkopēju darbs, pazemināsies produkcijas pašizmaksa.

Lopkopība ir cieši saistīta ar laukkopību. Kādas ražas, tāda barības bāze. Nav lopbarības, nav arī piena un gaļas. Mūsu saimniecībā lauku ražu varēs ievērojami paaugstināt, ja nopietni pievērsīsies meliorācijai, kas pašlaik tikai uzsākta. Nomeliorējot pārpurvotās augsnes, tās dos lielākas graudu un sakņuugu ražas. Līdz šim bijušā Galvenā padomju saimniecību pārvalde ielāgoja meliorācijas darbus tikai 35 hektāru platībai, kaut gan saimniecībā pārpurvotu augšņu ir pāri par 4000 hektāru.

Sogad, lai uzlabotu lopiem barības bāzi, esam izdarījuši pārkārtojumus sējumu struktūrā, iedalot lielākas augsnes platības tieši lopbarības kultūrām. Sēsim kukurūzu 240 hektārus jeb par 60 hektāriem

vairāk nekā pērn. Cukurbietes audzēsim 2,5 reizes lielākā platībā, salīdzinot ar pagājušo gadu. No visas 138 ha platības 88 ha būs lopbarībai. Sēsim arī 32 hektārus pupu un pirmo gadu tīrsējā 73 hektārus zirņu. Šie pasākumi būs vērtīgi ieguldījums lopbarības bāzes uzlabošanā un bagātināšanā. Arī pašas lopkopējas ir apņēmušas apkopt piefermas lauciņos rušināmās kultūras.

Lai sekmētu produkcijas kāpinājumu, esam izvērsuši sociālistisko sacensību lopkopēju vidū. Tā Alma Grīnvalde apņēmusies izslaukt šogad 3000 kg piena no govīs. Šā gada trīs mēnešos viņa kāpinājusi piena izslaukumu no govīs par 41 kg jeb ieguvusi no visām 18 brūnālām vidēji 543 kg. Lopkopēja Natālija Susne apņēmusies izslaukt 3100 kg no govīs. Uz 1. aprīli viņa ieguvusi 519 kg, panākot kāpinājumu 194 kg.

Sogad pastiprinām kontroli pavasara sējas sagatavošanas darbā. Darbojas komjaunatnes kontrolposteni, kas pārbauda, kā saimniecība gatavojas pavasara sējai. Kontrolpostenim ļoti atbildīgs darbs posms būs tieši sējas laikā. To uzdevums būs laikus novērst mašīnu dīkstāvi un raudzīties, lai augsnes apstrādāšanu un sēšanu veiktu augstā kvalitātē.

A. Pormale,
Neretas padomju saimniecības veterinārā ārste

Plānotā uzdevuma izpilde — likums

PSKP CK marta Plēnums visas Savienības mērogā nosprauda vairākus posmus gaļas ražošanā, kā pirmās — ražot 75 centnerus cūkgaļas uz 100 hektāriem aramzemes un 16 cēt uz pārējās zemes. Tā ir minimālā programma tādai saimniecībai kā kolhozam «Ozols», kas šādu līmeni vēl nav sasniedzis. Pagājušajā gadā saimniecība ražojusi tikai 38 centnerus cūkgaļas uz 100 hektāriem aramzemes. Tātad tuvāko divu gadu laikā cūkgaļas ražošana jākāpina dubultīgi.

Pašlaik kolhoza cūkkopjiem neveicas — gandrīz visas cūkas slimas. Sakarā ar to, ka visas pamata vaislinieces arī slimas, tās pakļautas likvidācijai. Pagājušā gada rudenī gan iegādātas 12 vaislas cūciņas, kuras tad arī pašlaik ir vienīgās veselās. Taču šīs vaislas kodols ir pārāk mazs, lai nodrošinātu šinī gadā pietiekošu skaitā remonta materiālu.

Šā gada beigās kolhozā jābūt 50 vienmetienu vaisliniecēm. Taču «Strautmaļu» vaislas cūku novietnē, kurā izvietotas iepirktais vaislinieces, šogad iegūti tikai 27 sivēni, no tiem 18 cūciņas. Lai nodrošinātu vajadzīgo vienmetienu vaislinieču skaitu, kuras varētu jau šogad apiecināt, aprīļa mēnesī būtu jāiegūst vēl ap 40 cūciņas. Bet, tā kā kolhozs ar esošām vaisliniecēm šādu skaitu nevar nodrošināt, tad nepieciešams nekavējoties iepirkt iz-

trūkstošās no tiem kolhoziem, kuriem ir šķirnes fermas.

Lai realizētu divu gadu laikā cūkgaļas produkcijas kāpinājumu, viens no pamatnosacījumiem — nodrošināt vienmetienu vaislinieču skaitu šā gada beigās un tās 8—8,5 mēnešu vecumā, labā miesas kondīcijā — vismaz 90—100 kg dzīvsvārā apiecināt. No pieredzes zināms, ka vienmetienu sivēnmātes ir izdevīgi turēt, jo tās dod ne tikai sivēnus, bet arī dzīvsvāra pieaugumu, kas pilnīgi sedz barošanas izdevumus. Tomēr kolhoza priekšsēdētājs b. Vilcāns un zootehniķe b. Gabrāne ne īsti izpratuši un pārdomājuši kopējos mūsu zemes uzdevumus lauksaimniecībā. Ja tas tā būtu, tad viņiem nerastos ierunas pret vajadzīgo vienmetienu vaislinieču skaita nodrošināšanu šogad, kā arī pret cūkkopības nozari kā tādu. Viņi spriež tā: mēs ražosim labāk pienu, liellopu gaļu, lai cūkgaļu ražo kaimiņi... Šāda pieeja ne ar ko nav attaisnojama. Septiņgades plāns bruto produkcijas ražošanā jāizpilda katrai saimniecībai.

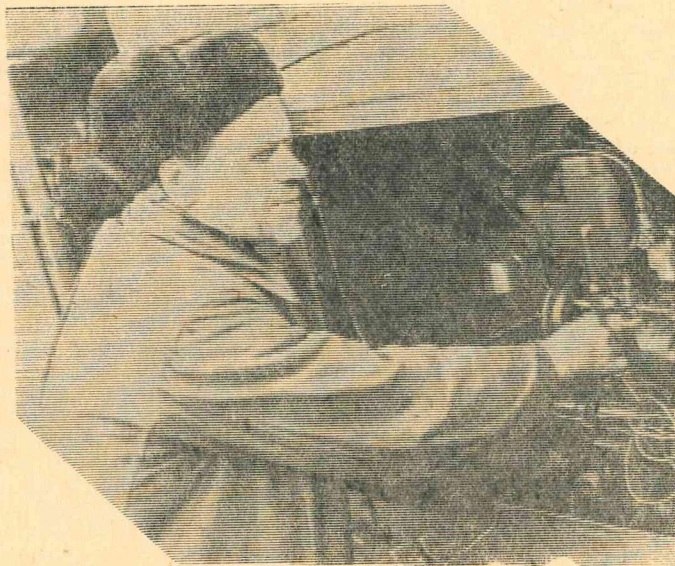
Nevar vadīties pēc principa: «Ja kāds zirgs velk, tad viņu paskubina, bet ja nevelk, tad izjūd». Kolhozs «Ozols» arī 1962. gadā neparedz nekādu gaļas ražošanas kāpinājumu. Ja pagājušā gadā ražotas 23 t cūkgaļas, tad šogad plāno 22,5 tonnas, kopējā gaļas produkcija paliek iepriekšējā gada līmenī. Ja šogad saimniecība nenodrošinās plānoto skaitu pamata un vienmetienu vaislinieču, tas nozīmē, ka arī 1963. gadā te nespēs kāpināt gaļas ražošanu. Tāpēc patlaban ir pēdējais laiks iepirkt vaislas cūciņas.

Pagājušajā gadā 1 centnera cūkgaļas pašizmaksa bija 110,83 rubļi. Protams, tā varēja būt krietni vien zemāka, ja būtu nodrošināta pilnvērtīga un iespējami lētāka lopbarība. Nav noslēpums, ka viens no cēloņiem, kas sadārdzināja gaļas pašizmaksu, bija ļoti mazie sivēnu diennakts vidējie pieaugumi — 300 g.

Kukurūzas raža pagājušajā gadā bija ļoti zema — tikai 121 cēt no hektāra, kaut gan atsevišķos laukos iegūts pat līdz 500 centneru. Tas nozīmē, ka, augsni pareizi apstrādājot, mēslojot un kopjot sējumu, var iegūt arī labas ražas. Ne sliktas ražas iegūtas pagājušā gadā cukurbietēs — 207 centneri, taču tā bija sēta tikai rūpniecības vajadzībām. Lūk, kur sakņojas trūkumu cēloņi. Šogad kukurūzu sēs 50 ha platībā, kas sastāda uz katrām 100 ha aramzemes platības tikai 7 ha. Spriediet paši, vai tā ir pietiekoši nopietna pieeja lopbarības bāzes nostiprināšanas jautājumam. Labi, ka lopbarības paredzētā apmērs 7 ha cukurbietes. Ja raža nebūs zemāka par 200 cēt, tā būs pilnvērtīga rezerve kopējā lopbarības fondā. Tādēļ kolhoza «Ozols» ļaudim šogad jāpieliek visi spēki, lai divkārtotu kukurūzas ražas, kāpinātu cukurbietes ieguvu. Lielu ieguldījumu ražu kāpināšanā dos šinī gadā paredzētā meliorācija 100 ha platībā.

Z. Babakova

PIEREDZES BAGĀTS MECHANIZATORS

mus. Bet gāja laiks, un viņš kļuva par vienu no labākajiem traktora vadītājiem visā apkaimē. Tagad b. Krauklis ātri un nekļūdīgi noteic jebkuru defektu motora ritmiskajā darbā.

Jaundibinātajā kolhozā sākumā Krauklis bija pirmais un vienīgais traktorists. Tagad Krustpils rajona kolhozā «Vienība» ir daudz un dažāda tehnika. Izauguši arī spējīgi mehanizatoru kadri. Tomēr vēl bieži jaunie traktoristi nāk pēc praktiska padoma pie b. Kraukļa. Vairāki no viņa bijušajiem darba biedriem — piekabīnātajiem jau pabeiguši traktoristu kursus un tagad strādā patstāvīgi.

Ziemā R. Krauklis ar savu vareno tērauda kumeli DT-54 strādāja organiskā mēslojuma sagatavošanā un izvešanā, regulāri pārsniedzot dienas uzdevumus. Ja kolhoza lauki šogad saņēmuši bagātīgas organiskā mēslojuma devas, tad tur arī viņa nopelns. Pieredzējušais mehanizators viens no pirmajiem pabeidza arī sava traktora un piekabes inventāra remontu pavasara lauku darbu sezonai. Drīz vien viņa vadītā traktora arklus spoži lemeši griezīs vagas, bet, kad pienāks rudens, rokas cieši satvers kombaina stūri.

Attēlā: traktorists R. Krauklis pirms darba pārbauda savu mašīnu.
P. Klaučāna teksts un foto

ekskadriļas komandiera vietnieks. Bet, ja Lisenko devās pāri ar Lovu Lebedjevu, tad kā nerakstīta patiesība bija tā, ka pirms nolaišanās viņš savu spārnoto novadīja pār aerodromu vispirms uz muguras un tad «sāniski» nosēdināja laukumā. Tas nozīmēja — atkal kaujas uzdevums izpildīts, ienaidnieks zaudējis kādā spēkā un psiholoģiskā ciņā.

Līdz kara beigām trim apbalvojumiem Lisenko pievienoja vēl vienu Sarkanā Kara ordeni — par notriektajām lidmašīnām, bet Aleksandra Ņevska ordeni — par grupas prasmīgu vadību gaisa kaujās. Raksturīgi, ka, veicis vairāk nekā 200 patstāvīgus lidojumus, viņš ne reizes netika ievainots.

1945. gada 9. maija rītā viņu eskadriļa sagaidīja Kurzemes pilsētiņā Vaiņodē. Kā zināms, te ilgi turējās fašisti tā saucamajā «maisa», un Nikolajs Lisenko bija viens no tiem, kas palīdzēja likvidēt šo ienaidnieka pūzni.

Varbūt arī tāpēc, ka pazīstama un tuva bija kļuvusi šī zeme — Latvija, Nikolajs arī pēc demobilizācijas palika šeit uz pastāvīgu dzīvi. Brauca par šoferi ilgu gadu Pļaviņās, strādāja 30. ATK par mehāniķi, ieguva 1. klases šofera tiesības un, nebaidoties grūtību, mina pirmos soļus Pļaviņu HES jaunbūves darbā. Tā jau ir viņa otrā dzīve — ne tik bistama un sasprindzināta, bet tāpēc ne mazāk trauksmaina un interesanta. «Esmu pieradis rīkoties, jebkuru uzdevumu pildīt, cik iespējams labi,» domīgi saka komunistis N. Lisenko. Šī īpašība — bargajos kara

gados izauklēta, izkristalizējusies. Tieši tās dēļ viņš laikam bija to triju šoferu skaitā, kas pērn rudenī no Pļaviņu HES būvbedres izveda miljono kubikmetru grunts. Ja pulka biedri zinātu par to, viņi teiktu: «Jā, Koļa, vecais draugs, tu arī miera frontē esi labs «ass»! Vai viņa ģimēne HES Goda plāksnē, Goda raksts, jaunceltnes partijas pirmorganizācijas komitejas biroja locekļa pienākumi nav liecina par biedru uzticību? Pats pēckara gados apguvis arī reaktīvā iznīcinātāja vadības māku, viņš palīdz jauniešiem apgūt motocikla un automašīnas vadīšanu, domā par to, lai drīz noorganizētu radioamatieru pulciņu.

Un arī pēc darba mājās, jaunajā dzīvoklī, kuru viņš saņēmis nesē, jāpalasa grāmata, jāstāda televizors, jāpalīdz sievai Birutai. Arī viņa taču strādā.

— Drīz no vecmāmiņas atvedīsim Aivaru. Viņš jau šoruden ies jaunajā skolā, tepat mūsu ciematā, — saka Nikolajs par dēlu.

... Un te es atcerējos jaunekli vilcienā. Vai ne pārkārti mēs stādām par paraugu cilvēkus, kuri dzīvo blakus un kuru jaunībai pietrūcis bezrūpības un gaišu, saulainu dienu? Viņi izkaldinājuši tagadni un arī par nākotni iet pirmo pulkos.

Bet par tādiem saka:
Ja tu delnu uz klintsraga plēs,
Ja kāds akmeņš sāpīgi sasiņ,
— esi mierīgs. Mēs — pirmie. Avangardā mēs,

Nav kam tiltus un asfaltus prasīt.
R. Belousova

Sauļe tikko kā pacēlusies virs koku galotnēm, kad traktorists Roberts Krauklis ar savu tērauda kumeli jau dodas kārtējā reisā. Sākusies jauna darba diena.

... Aizritējuši daudzi gadi kopš tā laika, kad Roberts Krauklis pirmoreiz ņēma rokās vadības sviras. Toreiz varenā mašīna klausīja negribīgi, it kā nevēlēdamās atklāt jaunajam vadītājam savus noslēpu-

Kad nekontrolē un nepalīdz

Lai izsargātos no ugunsgrēkiem, pavasari rūpīgi jāattīra ēku, lopu fermu vai šķūņu apkārtnē no veciem salmiem, siena vai cita veida atkritumiem. Tie ātri žūst, un nevēlīgi nomests sērkokšis vai papirosa gals var būt par cēloni ugunsgrēkam.

Nepieciešams tāpat iztīrīt dūmvadus, kuri pēc stipras kurināšanas ziemā piekvēpuši. Kvēpi no skursteņa var nokļūt uz jumta, kas jau atbrīvojas no sniega un apzūvis. Nereti šī lēmesla pēc rodas negadījumi. Arī bērni, siltā laika iepriecināti, vairāk uzturas laukā, svaigā gaisā, un viņu rotaļām vajadzētu vairāk pasekt.

Kāds ugunsdrošības stāvoklis ir Krustpils rajona kolhozā «Zelta vārpa», kur priekšsēdētājs b. Cernodubs? Starp tipveida liellopu kūti un lopbarības šķūni, savstarpēji salmi, siens un citi viegli degoši priekšmeti, kas jau apzūvuši. Ugunsdzēsības noteikumi to stingri noliedz. Tā kā šajā fermā ir daļa

ceturtais un piektās brigādes lopu, vēl arvien brigādiere nevar vienoties, kam atkritumus novākt. Šī objekta tuvumā atrodas lielveļs, kas vēl vairāk sarežģī apstākļus. Bet to nekādi negrib saprast piektās brigādes vadītājs A. Turks, ceturtais — A. Jedušs un arī slaucējas A. Pumpure, R. Jeduša, F. Ancāne un citas. Dažas durvis aizkrautas ar skābarību, un ugunsgrēka gadījumā šis apstāklis var kļūt par kavēkli lopu izvešanai no kūts. Nav kārtībā šeit arī ugunsdzēsības inventārs: rokas sūkns slēgtas glabāšanas dēļ bija iepūtiņš, sniegā un sarūsējis. No trijiem ugunsdzēsības aparātiem viens sists. Pēc noteikumiem, sūknim jāatrodas pietiprinātam vasarā uz ratiem, ziemā — uz speciālām ragavām.

Jāatzīmē, ka ļoti slikti par ugunsdrošību rūpējas arī b. Cvetkova otrā brigādē. Te netrūkst salmu kaudžu starp šķūni un kūti, ugunsdzēsamo aparātu nav, bet blakus esošajā cūku kūti nesalabo-

ta plīts. Šie kļedzošie ugunsdrošības noteikumu pārkāpumi vispirms jau radušies valdes priekšsēdētāja nevēlēšanās dēļ. Minēšu piemēru. Ne vienreiz vien priekšsēdētājam tika sūtītas telegrammas par nepieciešamību ugunsdzēsēju komandas priekšnieku Kutski sūtīt uz semināru Līvānos vai Krustpili, taču viņš neieradās. Šeit vainojama arī kolhoza rēķinvede Veigure, kura nepazīvoja šinī biedram par gaidāmo semināru.

Pārmetumus pelna arī rajona brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības padome ar priekšsēdētāju b. Bulankovu. Padomes locekļi ir reti viesi kolhozā «Zelta vārpa», un tātad izpalikusi arī kontrole un palīdzība komandas biedriem.

Tāds darba stils, kur galveno vietu aizņem telefoniski norādījumi, nekur neder. Un tā sekas jau redzamas dzīvē. Bet ar to samierināties turpmāk nevar.

P. Kašajevs,
Krustpils rajona
ugunsdzēsības vecākais inspektors

Cienu padomju sacensības rezultāti

Latvijas PSR Ministru Padome izskatījusi 1961. gada cienu padomju sociālistiskās sacensības rezultātus. Pieņemtajā lēmumā atzīmēts, ka labākos rezultātus sociālistiskajā sacensībā guvušas tās cienu, ciematu un pilsētu padomes, kuras savā darbā balstījušās uz deputātiem, pastāvīgajām komisijām un aktīvu, sniegušas palīdzību kolhoziem un padomju saimniecībām valsts plānu izpildē, panākušas labus rezultātus lauksaimniecības produktu ražošanā un pārdošānā valstij un uzlabojušas iedzīvotāju kultūras un sadzīves vajadzību apmierināšanu.

Republikas Ministru Padome atzina par uzvarētājiem 1961. gada sociālistiskajā sacensībā Bauskas rajona Iecavas ciemata padomi, Alūksnes rajona Mālpes ciema padomi un Limbažu rajona Ārciema ciema padomi un piešķīra tām Latvijas PSR Ministru Padomes ceļojošo Sarkano karogu un pirmo naudas prēmiju 300 rubļu apmērā.

Otrā nauda prēmija 200 rubļu apmērā piešķirta Valkas rajona Ērgemes ciema padomei, Ogres rajona Kokneses ciemata padomei, Rēzeknes rajona Ružinas ciema padomei, Krustpils rajona Variešu ciema padomei un Ludzas rajona Cirmas ciema padomei. Desmit cienu, ciematu un pilsētu padomēm piešķirta trešā naudas prēmija 100 rubļu apmērā.

Latvijas PSR Ministru Padome uzlika par pienākumu cienu, ciematu un pilsētu padomju izpildkomitejām ar visu savu organizatorisko un masu darbu sekmēt partijas XXII kongresa un PSKP Centrālās Komitejas 1962. gada marta Plēnuma lēmumu izpildi.

Šo uzdevumu vietējās padomes veiks sekmīgi tad, ja tās cels sociālistiskās sacensības iedarbīgumu, apmainīsies ar darbu pieredzi un palīdzēs viena otrai novērst atklātos trūkumus. Padomēm jāstiprina sakari ar darbaļaudžu masām, regulāri sniedzot iedzīvotājiem pārskatus par izpildkomiteju, deputātu, organizāciju un iestāžu darbu; plašāk jāiesaista pilsoņi saimnieciskās un kultūras celtniecības praktiskajā jautājumā risināšanā, praktizējot cienu padomju sesiju un izpildkomiteju sešu rīkošanu kolhozos, padomju saimniecību nodaļās, brigādēs un fermās.

Ministru Padome uzlika par pienākumu cienu, ciematu un pilsētu padomēm panākt, lai aktīvāk strādātu deputātu grupas kolhozos, padomju saimniecībās un vēlēšanu apgabalos, lai tās aktīvāk organizētu kolhozieku un padomju saimniecību strādnieku sociālistisko sacensību par lauksaimniecības kultūru ražības celšanu, stabilas barības bāzes radīšanu lopkopībai, lopu produktivitātes celšanu un plānu izpildi lauksaimniecības produktu pārdošānā valstij.

Padomju uzdevums ir visnotaļ rūpēties, lai kolhozieki un padomju saimniecību strādnieki aizvien plašāk un aktīvāk piedalītos kolhozu un padomju saimniecību ražošanas un saimniecisko jautājumu kārtošānā. Padomēm jārūpējas arī par skolu, ārstniecības iestāžu, klubu, bibliotēku, stacionāro un ceļojošo kino, sakaru nodaļu, tirdzniecības, komunālo un sadzīves pakalpojumu, kā arī citu uzņēmumu un iestāžu darba uzlabošanu. Sabiedrībai pastāvīgi jākontrolē šo uzņēmumu un iestāžu darbu. Izpildkomitejām visnotaļ jāaktivizē padomju pastāvīgo komisiju un darbaļaudžu pašdarbīgo organizāciju darbu.

(LTA)

MUMS ATBILD

Mūsu laikraksta 15. marta numurā nodaļā «No redakcijas pasta somas» bija minēti fakti par kalnaviešu Dzintara un Gunta Ezeriņu sliktu uzvešanu kinoseansu laikā. Krustpils rajona Kalnavas ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs b. Sinelis mums at-

KULTURAS DZĪVE

Kad darbā saskatīts galvenais

Kūku ciema bibliotēka nevar lepoties ar plašām telpām un ērtu la-
sītavu. Pagaidām jāsamierinās ar
visai šauru istabiņu. Jauno kluba
ēku, kur būs ērtas telpas arī bibliotēkai, vēl tikai būvē. Var pagaidīt
jaunas telpas, pieciest šaurību, bet
kultūras darba apsūkumu nevar
pieļaut. Tāds princips ir bibliotēkas
vadītājam Arijai Sondarei.

Pāri grāmatu pilnajam plauktam
novietots lozungs «Mūsu laiks uz
varoņdarbiem sauc, mūsu ceļš uz
komunismu ved». To tāpat kā visu
pārējo uzskates agitāciju darināju-
si pati bibliotēkas saimniece. Veik-
smīgo kaligrafiski nevainojamo lo-
zunga teksta darinājumu izteiksmi-
gi papildina aplikatūra — izgrie-
zums no plakāta. Kopiespāids tei-
cams. Lozungs it kā atdzīvojas,
kļūst uzskatāmāks, saprotamāks.
Jāizsaka tikai nožēla, ka šo samērā
vienkāršo metodi visai reti pielieto
mūsu kultūras darbinieki uzskates
agitācijas noformēšanā. Tā padarī-
tu materiālus saistošākus un inte-
resantākus.

Šis lozungs it kā ievada mūs
padomju dzīves īstenībā. To lieliski
ilustrē un papildina fotostends
«Pirmais kosmosā — padomju cil-
vēks». Ar mūsu šodienu sasauca
varoņkultūram — kukurūzai un cu-
kurbietēm veltītais literatūras sako-
pojums. Te lauku laudis var iepazī-
ties ar progresīvām metodēm, šo
kultūru kopšanā un audzēšanā, ar
pirmrindnieku pieredzi, jaunākajām
zinātnes atziņām, tehniku.

Vai nav zīmīgi, ka mēnesī, kurā
mēs atzīmējam padomju valsts pa-
matlicēja un Komunistiskās parti-
jas dibinātāja V. Ļeņina dzimša-
nas dienas atceri, padomju tautas
ģeniji kardināja pasaulvēsturisku
uzvaru, atverot kosmosa durvis.
Lūk, kāpēc lasītāju uzmanību
saista gan Ļeņina dienām veltītais
fotoattēlu stends «Pa Ļeņina ta-
kām», gan attēlu sakopojums par
Juri Gagarinu un Hermana Titlo-
va varoņdarbiem.

Veicot ikdienas darbus kolhozu
tīrumos, fermās, bez kuriem nevar
rasties neviens dižs varoņdarbs,
lauku laudis vēl un vēl atgriežas
pie PSKP XXII kongresa vēsturiskā
kājam dienām. Lielā komunistu fo-
ruma materiālus turpina studēt po-
litpulciņā, pie tiem vēl un vēl at-
griežas agitatori, lektori, skolotāji,
ierindas kolhozieki un strādnieki,
lai smeltos atbildi uz to vai citu

jautājumu. Bibliotēkas apmeklētāju
rīcībā ir stends ar PSKP XXII
kongresa materiāliem. Bet komunis-
ma cēlāju morāles kodekss atgādi-
na, cik daudz vēl cilvēkam jāpiln-
veidojas, lai tas kļūtu par cienīgu
rītdienas sabiedrības locekli.

Uzskates agitācija, grāmatas,
laikraksti, žurnāli vēl neizsmel vi-
sas iespējas bibliotēkas darbā. Kū-
ku ciema lasītājiem organizēti dažādi masu pasākumi. Te ir iecienīti
konkursa vakari. Viens tāds sari-
kojums notika PSRS Augstākās
Padomes vēlēšanu kampaņas laikā.
Vecie un jaunie vēlētieji varēja pār-
baudīt savas zināšanas padomju
demokrātijas, PSRS Konstitūcijas
un likumu zināšanā. Ne mazāk inte-
teresants bija konkurss par aktuā-
lajiem lauksaimniecības jautājumiem. Neviens tā dalībnieks negri-
bēja palikt neprasa kukurūzas, cu-
kurbiešu, pupu, kopšanā, dažādos
lopkopības jautājumos.

Konkurss izraisīja lielu lauksaim-
niecības literatūras pieprasījumu.
Un daudziem tā dalībniekiem jau-
nās zināšanas noderēs ne tikai
konkursā vien.

Pērn lasītāju interesi izraisīja
konference par D. Zigmontes romā-
nu «Jūras vārti», pašlaik ciema
laudis gatavojas apspriest Z. Skuji-
ņa populāro romānu «Kolumba
mazdēli». Arī grāmatas, literārie
varoņi palīdz lauku laudim pilnvei-
doties par tādām cilvēkiem, kā to
prasa morāles kodekss.

Cilvēki nāk un iet. Vieni atnes
izlasītās grāmatas, paņem to vietā
jaunas. Katrs no viņiem aiznes sev
līdzī nelielu daļiņu no tiem dedz-
gajiem vārdiem un aicinājumiem,
ko uzskates agitācijā ievietojuši
Arija Sondare.

Paveikto nenovērtēt kaut kā-
dos skaitļos vai procentos. Vienam
tie palīdz pārvarēt grūtības darbā,
citam liek neatlaidīgāk ķerties pie
mācību grāmatām, vēl kādam vēri-
gāk ieskatīties sevī, paškritiski pa-
vērot sevi un pajautāt: «Bet vai es
esmu jau rītdienas sabiedrības cie-
nīgs?» Un tas jau nav maz.

Arija Sondare saskatījusi savā
darbā svarīgāko, galveno. Un tā
pilnveidošanai nav un nebūs robežu.
Jauni meklējumi, jaunas darba for-
mas — radošam darbam ir visas
iespējas arī bibliotēkā. Bet tas, kas
vienmēr tiecas uz jauno, nepārstāj
pilnveidoties. To gribas novēlēt arī
Arijai Sondarei.

D. Zeltiņš

Fiziskā kultūra un sports

Uzvar Pļaviņu paraugsaimniecības sportisti

Lielu interesi izsauca Krustpils
rajona I ziemas sporta spēles no-
vusā un reizē rajona meistarsacīk-
stes komandām un individuāli, ko
rīkoja sporta biedrības «Vārpa» ra-
jona padome 7. un 8. aprīlī Pļavi-
ņās. Darba vietu fizikolektīvi bija
atsūtījuši savas labākās komandas,
jo sacensības uz vietām bija jāor-
ganizē līdz 25. martam un uzva-
rētājas komandas jāsūta uz rajona
meistarsacīkstēm. Novuss mūsu ra-
jonā ir guvis lielu piekrišanu. Par
to liecina lielais dalībnieku skaits.
Fināla sacensībās piedalījās 24 ko-
mandas, individuāli — 72 dalībnie-
ki.

Neskatoties uz to, ka bija jāiz-
spēlē vairāk par 500 spēlēm, sa-
censības ritēja ļoti spraigi, par ko
atziņību bija pelnījuši tiesnesu bri-
gāde bb. Lukstiņš, Taubenbergs,
Vēcauziņš, Andersons, Bērziņš un
galvenais tiesnesis Pavlovičs.

Pļaviņu kultūras nams 7. un 8.
aprīlī sanēja kā bišu strops, jo sa-
censībām sekoja ar neatslābstošu
interesi arī ļoti daudz skatītāju.

bild, ka raksts apspriests Jaunkal-
snavas dzelzceļa stacijas arodbied-
rības sapulcē. Brāli Ezeriņi bridinā-
ti un soliņus uzvesties kulturāli.
Ciema padomes izpildkomiteja uz-
devusi dzelzceļa stacijas arodbied-
rībai vairāk uzmanības pievērst
jaunatnes audzināšanai.

Par sacensību gaitu un arī to
spraugumu liecina kaut vai tas, ka
tādi spēlētāji kā bb. Skudra, Ievišs,
Glušnovs, kurus uzskatīja par la-
bākajiem novusistiem rajonā, ne-
spēja ierindoties pat pirmajos trij-
niekos.

Kolhozu un padomju saimniecību
grupā pirmo vietu iecīnīja Pļaviņu
paraugsaimniecība, otrajā vie-
tā — kolhozs «Uz priekšu». Par
individuālajiem uzvarētājiem kļuva
V. Baltābols no Pļaviņu paraug-
saimniecības komandas, otrajā vie-
tā ierindojās kolhoza «Uz priekšu»
pārstāve Rasma Zvaigzne.

Iestāžu un uzņēmumu grupā sa-
censības visu laiku risinājās ļoti
sasprindzināti, jo nevienai koman-
dai neizdevās izrauties priekšgalā.
Visu laiku līderis bija ķimiskās
mežsaimniecības komanda. Taču
paviršība spēlēt ar Livānu 1. vidus-
skolu deva viņiem zaudējumu, kaut
gan pretinieka komandai viena da-
lībnieka nebija. Līdz ar šo zaudē-
jumu izvīzījās Aiviekstes HES un
nerūdas izrakšu kombināta ko-
mandas, kuras arī līdz sacensību
beigām prata noturēt izcīnīto vie-
na punkta pārsvaru un līdz ar to
kļuva par I ziemas sporta spēļu
un rajona meistarsacīkšu uzvarētā-
jiem.

Aiviekstes HES komandā labākie

Emīlija Dreimane

Sā gada 11. aprīlī mirusi Sēre-
nes palīgskolotāja Emīlija
Dreimane.

Viņa dzimusi 1909. gadā Krasno-
jarskas novadā, Ačinskas rajona
Clugas ciemā.

Savas darba gaitas Emīlija Dre-
imane sākusī dzimtajā ciemā, strā-
dādama par lasītavas pārzini. No
1934. līdz 1942. gadam viņa ir tā
paša novada Ladogas skolas pār-
zine, bet pēc tam — kolhoza
priekšsēdētāja. 1932. gadā viņu uz-
ņēma Komunistiskajā partijā.

No 1944. gada līdz 1945. gadam
Emīlija Dreimane veic partijas dar-
bu. Daudz vienkārša darba darīta
ja varonības un pašizlīdzības vi-
ņa parāda bargā Tēvijas kara die-
nās, par to apbalvota ar medaļu.
1945. gadā E. Dreimani komandē
uz Latvijas PSR, kur viņa vēl pie-
cus gadus nostrādāja partijas dar-
bā.

No 1950. gada līdz savas dzīves
beigām viņa veica skolotājas pienākumus.

...Ir apstājusies pūkstēt audzē-
nātājas sirds. Ir beidzies mūžs,
kura augstākais mērķis bijis darbs
sabiedrības, savu biedru un nāka-
mās paaudzes labā. Viņa nebija tik
kā laba sava pienākuma veicēja —
katrā, pat vismazākajā darbā ielik-
ta arī krietna cilvēka sirds. Un tā-
dēļ viņa bija Sērenes palīgskolotāja
priekšsēdētāja. 1932. gadā viņu uz-
ņēma Komunistiskajā partijā.

Emīliju Dreimani gaišā piemiņā
paturēs

Jēkabpils rajona skolotāju
saime, tautas izglītības no-
daļa un Izglītības darbinieku
arodbiedrības rajona komi-
teja.

Paldies par rūpēm, par iejūtību

Mūsu Dzimtenē ikvienu cilvēku,
lai kur viņš strādātu un dzīvotu,
pavada Padomju valdības rūpes,
gādība. Februāra mēneša beigās,
mēs, kaut dzīvojam katrā savā
ciema padomē, nokļuvām Jēkabpils
rajona slimnīcas dzemdību nodaļā.
Mūsu mazie mīļuli un mēs pašas
bijām gādīgi aprūpētas. Ikvienu
slimnīcas lielā kolektīva darbinieka
rokas bija mīļas un atsaucīgas.
Likās, ka ap mums rosās sen pa-
zīstami un tuvi cilvēki, kuri ne ti-
kai veic savu pienākumu, bet ieliek
arī darbā visu sirds siltumu, cen-
šoties atvieglot mūsu sāpes.

Secietei Zelmāi Baronei bija ļoti
smagas dzemdības. Dzīvība bija

apdraudēta. Un, lūk, ārste I. Dau-
gule un vecmāte J. Švecova bija
tās, kas nenogurstoši cīnījās, lai
viņas sirds neapklustu, lika at-
griezties viņā gribai dzīvot...

Tādēļ mūsu sirsnīgais paldies
ārstei Ievai Daugelei, vecmātei
Stefānijai Zadvinskai, Jelenai Šve-
covai, Annai Klišanai, Zinaīdai
Ivanovai, sanitārem Zelmāi Avoti-
ņai, Emīlijai Arpūnei, Minnai R-
benei, Veltai Leitānei.

Prieks ir dzīvot un strādāt, zi-
not, ka par mūsu veselību stāv
sardzē cilvēki baltajos virsvalkos.

A. Stirna, Z. Barone,
M. Puckina

Nepieciešama dzīvokļu remonta brigāde

Saskaņā ar Latvijas PSR Minie-
tru Padomes un LKP CK lēmumu
un PSRS komunālās saimniecības
ministra pavēli būvju un remontu
kantorū uzdevums ir organizēt bri-
gādes (sektorus) komunālo māju
dzīvokļu iekšējā remontam.

Neskatoties uz to, ka lēmums un
pavēle nav atcelti, šāda brigāde
Jēkabpilī nav noorganizēta, kaut
gan tā ir ļoti nepieciešama.

Brigādes pienākums ir veikt kā-
rto remonto — sienu un griestu

baisināšanu, grīdu, durvju un logu
krāsošanu, iestiklošanu un elektris-
kā instalācijas labošanu uz irni-
ka rēķina.

Ja šādas brigādes nav, irniekiem
pašiem privātā ceļā nākas sameklēt
krāsotājus, elektromontierus no šī
paša kantora.

Izveidojot brigādi, remontu un
celtniecības kantorim jāapgādā tā
ar visu nepieciešamo materiālu. Ar
to jānodarbojas vietējās saimni-
bas nodaļā, pieprasot, lai Komunā-
lās saimniecības valsts komiteja
izdalītu fondus pēc remontu un
celtniecības kantora pieprasījuma
dzīvokļu iekšējā remonta darbiem.

Ieviecināt brigādes izveidošanu
nebūtu vēlams. Remontu un celtnie-
cības kantoris paziņos pilsētu
iedzīvotājiem par brigādes izveido-
šanu, izziņos, kādus darbus tā
veiks. Tad varēs ķerties pie līgumu
noslēgšanas ar aprēķinu, lai dar-
bus varētu uzsākt jau pavasarī.

I. Timofejevs,
Jēkabpils namu pārvaldnieks

Redaktors E. KOCENS

Dziļās sēras paziņojam, ka šā
gada 11. aprīlī mirusi Jēkabpils ra-
jona Sērenes palīgskolotāja
EMILIJA DREIMANE
un izsakām līdzjūtību viņas pieder-
īgajiem.

Jēkabpils rajona tautas
izglītības nodaļa, IDA
apvienotā komiteja

Sā gada 20. aprīlī no plkst. 9—14
Krustpils veterinārajā slimnīcā no-
tikis suņu potēšana pret trakumsēr-
gu.

Suņi pievedami saitē ar uzpurni.

Krustpils rajona rūpkombināts
organizē motociklistu kursus. Tie,
kas vēlas mācīties, var pieteikties
rūpkombinātā, Rīgas ielā 9-a no
plkst. 9 līdz 17.

A. Liepiņa,
sacensību galvenā sekretāre

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tāruni redak-
tam — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādnie-
kiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7, Krustpils rajona abonē-
tiem — Krustpils 353. Redakcijai Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилского и Крустпилского
районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов
трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.